

ויאמר אלהים יקוו המים. למעלה בחוב מים חמש פעמים: יהי רקיע בתחתם הרים. ויהי מבידיל בין מים למים. ויבידל בין המים וכו'. ובין הרים. הנה חמש פעמים מים, קנד שמי נקדות שני חמש, צרי וסגול. צרי שמיים, וסגול שלש. הנה חמש אלה מתישבות בימין ובשמאל. נזקבה נכסת בין ימינו והשמאל, ומקבלת הנקדות הלו, تحت לה דעת בשלמות. ולא מתחשבים בו כך, ומתחשבים בו בדרך קלה. הארי מתחפש בה לנקודה שבא בדרך קלה. הסגול מתחפש בה לנקודה שורק בדרכו קללה.

ולעולים אשה דעתה קללה עליה, שהרי לא יכולו להתיישב בה, שתהיה בה דעתה שלמה, כמו שהם למעלה. אלא חזרו בה בדרך קללה, ונמצא דעתה קללה עליה. כמו שאוthon שמי נקדות צרי וסגול הן חמש, אף כך בה שבא שורק הן חמש, אבל בלי ישוב כלל.

יקו המים, כל אוון החמש, לנקודה אחת, שהיא נקודה שורק, שעומדת פחת הרקיע, קמצ. כל אוון המים של הצד הזה, והצד הזה, כל אוון חמש הנקדות מתישבות בנקודה זו. וזה של כל חמש הנקדות זה יוש. בין שזה יורש את כלם, אז מאירה הנזקבה לעשות פרות ותולדות, שפתחות פרשא הארץ דשא וגוו. בכם הנקודה האו שעומדת למטה, שנעשה בה פרות ותולדות.

ויאמר אלהים היה מארת ברקיע הרים - זו נקודת חטף קמצ, שמאירה אור כמו אותו האור

ויאמר אלהים יקוו המים (בראשית א ט), לעילא כתיב מים חמיש זמנים. יהי רקיע בתוך המים. ויהי מבידיל בין מים למים. ויבידל בין המים וכו'. ובין הרים. הא חמיש זמנים מים, לקביל תרין נקודין דאיינון חמיש, צרי וסגול. צרי תרין, וסגול תלתא, הא חמיש אלין מתישבן בימינו ישמאלא.

נוקבא עאלת בין ימינו ישמאלא, ומקבלא לאlein נקודין, למיחב לה דעתה בשלמות. ולא מתיישבון ביה הבי, ומתחפהן ביה באורה קليل. צרי, אתחפש בה לנוקודה שבא, באורה קليل. סגול, אתחפש בה לנוקודה שורק באורה קليل. (דף צ ע"ב)

ולעולים אתחטא דעתה קליל עלה, דחא לא יכילה לאתишבא בה ל מהוי בה דעתה שלים, כמה דאיינון לעילא. אלא אהדרו בה באורה קليل, ואשתכח דעתה קללה עלה. כמה דאיינון תרין נקודי צרי סגול איינון חמיש, אוף הבי בה שבא שрак איינון חמיש, אבל בלא יישובא כלל.

יקו המים, איינון חמיש כוילחו, אולין לנוקודה חדא, דאייה נקודת שורק, דקיניימה תחות רקיע, קמצ. כל איינון מאיין דהאי סטרא, ויהאי סטרא, וכל איינון חמיש נקודין מתיישבן בהאי נקודת. ודא אתישבת, ונחריר לבירת קדיישא דבדכוורא. וכל נהיר דחמש נקודין כוילחו יירית דא.

בין דהאי יירית כוילחו, כדין אהנהיית נוקבא, למעד פירין ואייבין. דכתיב, (שם יא) פרשא הארץ דשא וגוו. בחילא דהאי נקודה דקיניימה לתפא, דעביד בה פירין ואייבין. ויאמר אלהים היה מארת ברקיע הרים (שם י), דא נקודת חטף קמצ, דנחריר נהירו,